

Ernestýna Švorcová

Paní Ernestýna Švorcová se narodila 25.2. 1934 na Slovensku, ve Viničném u Pezinka. Tehdy se toto místo jmenovalo Schweinzbach. Přišla na svět jako druhé dítě Ernestýny (narozené 1910) a Michala Petoprstých (narozeného 1906). Rodina se už roku 1930 rozrostla o její starší sestru, roku 1938 přibyl její mladší bratr. Navíc se její rodiče ujali 2 nevlastních dětí z nuzných poměrů.

Otec pracoval v Bratislavě na Ministerstvu zemědělství jako inspektor drůbežářských farem. Práce ho přiváděla až do Čech, např. i do Sezimova Ústí k Edvardu Benešovi, od něhož si rodina jednou přivezla i štěně. Rodiče se k tomu starali o rodinnou farmu se slepicemi, ovci, koňmi, krůtami, králíky, včelami a dokonce i bourcem morušovým. Pan Petoprstý nadšeně organizoval divadlo, režíroval, vybavil místní tělocvičnu nářadím a stál za vyroběním umělé líhne. Rodina žila spokojeným životem až do příchodu války.

Po jejím vypuknutí otec paní Švorcové pomáhal lidem na útěku schovat se u nich doma, nebo v bunkru na zahradě, zásoboval je, s pomocí svého známého, pohraničáře, je dostával přes hranice, přestože kousek od nich Němci provozovali vysílačku. S ředitelem banky v Bratislavě, panem Noskovičem a s ředitelem trnavské likérky, panem Rudo Vyskočilem, zásobovali v horách 185 partyzánů pod vedením kapitána Brunovského. Sabotoval Němce, vypouštěli jim palivo. Ba i paní Ernestýna, ještě jako dítě, fungovala jako spojka a nosila zprávy. Se svým dědečkem pašovala dokonce i zbraně ukrytému parašutistovi a radistovi, Josefu Macovi.

Tři dny před koncem války byl díky zradě otec paní Švorcové zajat gestapem. Později se paní Švorcová jméno zrádce dozvěděla, ale nechce jeho jmenováním trestat jeho potomky. Otec byl zavřen na soudě v Bratislavě a pak byl viděn, jak zubožený nastupuje do transportu na vlakovém nádraží. Tam pro dceru jeho stopy končí, přestože hledá dodnes.

Po válce paní Ernestýna vystudovala večerní hospodářskou školu a pracovala v ČSAD. Pro svou neutuchající aktivitu, hrála divadlo, tančila, zpívala, do 44let hrála závodně volejbal, získala přezdívku „Mandelinka“. V roce 1954 se provdala za Čecha, Lexu Švorce. V roce 1955 se jim narodila dcera, Ernestýna, a v roce 1957 syn, Lexa. Rodina zprvu žila ve Viničném, od roku 1958 ve Štúrovu a pak od roku 1962 v Hrušovanech u Brna, kde manželé pracovali u firmy Baťa.

V roce 1985 se manželé Švorcovi přestěhovali do Bechyně, kde paní Ernestýna pracovala v JIKA Bechyně. V roce 1989 odešla do penze. V roce 2005 bohužel ovdověla. Po smrti muže si porozuměla s jeho přítelem, panem Otou Michalem, a dnes jsou životními partnery. Oba žijí společně s rodinou dcery paní Ernestýny. Životního elánu mají na rozdávání, takže například dodnes paní Ernestýna vede na školách besedy o svých vzpomínkách na 2. světovou válku.